

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: G. Č.**, zastoupen JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou, se sídlem Dřevařská 25, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 57/2005 - 16 ze dne 27. 7. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 11. 4. 2005, č. j. OAM - 228/LE - PA04 - PA04 - 2005, byla žádost o azyl žalobce zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Brně, kterou se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí, neboť napadené rozhodnutí, jež připojil ke svému podání, považuje za nezákonné. Žádal, aby Krajský soud v Brně věc vrátil k dalšímu projednání a jeho prosbu o udělení azylu neodmítl.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 28. 4. 2005, č. j. 56 Az 57/2005 - 9, vyzval žalobce v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 s. ř. s., aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení usnesení upřesnil své podání ze dne 14. 4. 2005 doručené krajskému soudu 20. 4. 2005 tak, aby bylo zřejmé správné označení správního orgánu, které napadá a den jeho doručení nebo jiného oznámení, označení výroků rozhodnutí, které napadá, označení žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, a dále, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést a uvedení návrhu výroku rozsudku. Současně byl žalobce řádně poučen o tom, že nebude-li podání v uvedené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne.

Žalobce, kterému byla výzva soudu doručena dne 13. 5. 2005, však na ni ve stanovené lhůtě nereagoval. Krajský soud v Brně z tohoto důvodu usnesením ze dne 27. 7. 2005, č. j. 56 Az 57/2005 - 16, žalobu odmítl.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Brně podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 9. 8. 2005 kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 3. 8. 2005, kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Brně dne 9. 8. 2005. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatel je zastoupen advokátem.

V kasační stížnosti stěžovatel, jak lze dovodit z obsahu podání, uplatňuje důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a dále výslovně důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel namítá, že lhůta stanovená Krajským soudem v Brně usnesením ze dne 28. 4. 2005 k odstranění vad jeho podání ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu byla příliš krátká na to, aby mohl odstranit všechny vady podání. Dále uvádí, že je přesvědčen, že v případě rozhodování příslušných orgánů by měla být vzata v úvahu i hlediska lidská a humánní, a nikoliv jen přesné znění příslušných právních předpisů. Domnívá se, že správní orgán při svém rozhodování překročil meze správního uvážení i tam, kde nebral v úvahu novelu zákona o pobytu cizinců na území České republiky etc. Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, což odůvodnil tím, že pobyt na území České republiky je jediným možným řešením jeho osobní situace a v podstatě i jedinou možností obyčejného lidského přežití.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti navrhuje kasační stížnost zamítnout.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel uplatnil stížnostní důvody, jak lze dovodit z obsahu podání, podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí

návrhu nebo o zastavení řízení. Výslovně pak uplatnil důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Vzhledem k tomu, že v daném případě se jednalo o odmítnutí návrhu, Nejvyšší správní soud se v dalším koncentroval na otázku, zda se krajský soud napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti v uvedeném směru.

Nejvyšší správní soud vychází z ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat. V projednávané věci stěžovatel v zákonem stanovené lhůtě podal žalobu, v níž se domáhal zrušení rozhodnutí správního orgánu, jež považoval za nezákonné a žádal, aby Krajský soud v Brně věc vrátil k dalšímu projednání a jeho prosbu o udělení azylu neodmítl, aniž by specifikoval důvody, pro které tak činí. Za situace, kdy žalobní bod je formulován nedostatečně přesně a podrobně, popř. chybí-li v žalobě jiné náležitosti než žalobní body či vymezení rozsahu napadení správního rozhodnutí, je soud povinen postupovat podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. a usnesením vyzvat podatele k opravě nebo odstranění vad podání tak, aby mohlo být věcně projednáno. Pouze v případě, že podání není ve stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat, odmítne soud usnesením řízení o takovém podání, přičemž o tomto následku musí být podatel ve výzvě poučen.

Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou jedinou stěžejní námitku stěžovatele, že lhůta stanovená krajským soudem usnesením ze dne 28. 4. 2005 k odstranění vad jeho podání ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu byla příliš krátká na to, aby mohl odstranit všechny vady podání.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Délku lhůty k opravě nebo odstranění vad podání podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (resp. vad žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s.) zákon nestanoví; určí ji soud tak, aby byla přiměřená okolnostem konkrétního případu, tj. aby v ní podatel mohl vady podání odstranit nebo opravit. Nejvyšší správní soud uzavírá, že lhůta k odstranění vad podání v délce 15-ti dnů není lhůtou nepřiměřeně krátkou. Jestliže účastník řízení nedoplnil své podání ve lhůtě stanovené soudem k tomuto doplnění (§ 37 odst. 2 věta první s. ř. s.), v takovém případě brání pokračování v řízení skutečnost, že nedostatek nebyl odstraněn řádně a včas a soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. řízení o podání účastníka odmítne.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v posuzované věci se Krajský soud v Brně napadeným usnesením nedopustil nezákonnosti spočívající v odmítnutí návrhu, neboť stěžovatel na výzvu soudu k odstranění vad podání vůbec nereagoval; kasační stížnost není důvodná, a proto byla zamítnuta (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu